ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Miloslava Výborného a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobců: **a) S. S.**, a **b) M. S.**, oba zastoupeni JUDr. Věrou Škvorovou, Ph.D., advokátkou se sídlem Francouzská 4, Praha 2 proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: Ing. arch. Z. O., zastoupeného Mgr. Richardem Štaincem, advokátem se sídlem Havlíčkova 1682/15, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 8. 2015, sp. zn. SZ 120378/2014/KUSK REG/Gr, čj. 117142/2015/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24. 10. 2017, čj. 45 A 36/2015-95,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobci **nemají** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Úvod:

Městský úřad Benešov, odbor výstavby a územního plánování, vydal na žádost osoby zúčastněné na řízení územní rozhodnutí o umístění stavby. Žalobci podali proti rozhodnutí odvolání, které Krajský úřad Středočeského kraje zamítl. Žalobci proto podali

žalobu ke krajskému soudu, a ten jí vyhověl. Krajský úřad Středočeského kraje poté znovu rozhodoval a odvolání zamítl. Žalobci proto podali žalobu ke krajskému soudu, ale ten ji zamítl. Proti rozsudku krajského soudu žalobci brojí kasační stížností.

Nejvyšší správní soud se musel zabývat mimo jiné překážkou litispendence, nepřezkoumatelností rozhodnutí, nevypořádáním odvolacích námitek, rozdílem mezi námitkami a připomínkami dle stavebního zákona a nahrazením odůvodnění rozhodnutí správního orgánu krajským soudem.

I.

[1] Městský úřad Benešov, odbor výstavby a územního plánování (dále „stavební úřad"), vydal 6. 6. 2014 na žádost osoby zúčastněné na řízení a obce Struhařov územní rozhodnutí o umístění souboru staveb v obci Struhařov v katastrálním území M.

[2] Žalobci podali proti rozhodnutí odvolání ke Krajskému úřadu Středočeského kraje, který jej zamítl rozhodnutím z 10. 11. 2014. Toto rozhodnutí Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 8. 4. 2015, čj. 46 A 79/2014-36, zrušil pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, neboť se žalovaný argumentačně nevypořádal s odvolacími námitkami žalobců, a v části, v níž odvolací argumentace brojí proti závazným stanoviskům dotčených orgánů, si nevyžádal potvrzení či změnu takových stanovisek.

[3] Krajský úřad odvolání podruhé zamítl rozhodnutím z 24. 8. 2015. Uvedl, že žalobci uváděná překážka litispendence neexistuje, protože namítané záměry nejsou v kolizi. Stavební úřad správně posoudil „námitku" žalobců ohledně umístění propustku jako připomínku. K námitce ohledně nutnosti kácení zeleně žalovaný uvedl, že ji stavební úřad posoudil správně jako nedůvodnou. Nechal přezkoumat závazné stanovisko státní správy lesů, které Krajský úřad Středočeského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, potvrdil. K námitce týkající se ohrožení studny žalobců kanalizací žalovaný uvedl, že kanalizace je pasportovaná a nachází se mimo řešené území. Navíc se i při hypotetickém poškození kanalizace nachází 44 m od studny žalobců a nemůže ji tak ohrozit.

[4] K dalším námitkám žalovaný uvedl, že předkládaná dokumentace neřeší úsek komunikace, který žalobci napadají, a dále, že požadují přesně to řešení, které dříve odmítali. Dále uvedl, že není nutné při změně projektu vždy žádat nový hydrologický posudek, jelikož za krátkou dobu nelze předpokládat změnu podloží a vodních zdrojů. Námitku ohledně nebezpečí, které záměr vyvolává pro kanalizaci, vypořádal žalovaný tak, že je bezpředmětná, protože po změně projektu je záměr umisťován mimo stávající kanalizaci. Kanalizace má pasport a v tomto řízení ho žalobci nemohou napadat.

[5] Žalovaný dále uvedl, že záměr je v souladu s územním plánem obce Struhařov. Údajnou kolizi záměru s elektroměrným pilířem odmítl žalovaný s tím, že není v řešeném území a navíc je mu známo, že bylo Okresním soudem v Benešově a Krajským soudem v Praze žalobcům uloženo pilíř odstranit. Další námitky žalobců se vztahovaly k dřívější dokumentaci, která nebyla předmětem řízení. Dále žalovaný uvedl, že pohoda bydlení žalobců nebude nad míru narušena.

II.

[6] Žalobci podali proti druhému rozhodnutí žalovaného žalobu u Krajského soudu v Praze. Namítli, že se žalovaný pouze formálně a nedostatečně vypořádal s námitkou litispendence, protože namítaná řízení o povolení dalších staveb se překrývají se záměrem posuzovaným v tomto řízení. Dále tvrdili, že není možné rozlišovat mezi námitkami a připomínkami téže osoby, a proto mají být všechny posouzeny jako námitky. Rovněž uvedli, že je třeba se zabývat námitkami, které se přímo nedotýkají území zasaženého záměrem. Namítli, že není vyloučeno ohrožení jejich studny kanalizací a správní orgán nemá navíc k takovému posouzení potřebnou odbornost.

[7] Rozhodnutí žalovaného považovali žalobci za nepřezkoumatelné, protože pouze převzal odůvodnění stavebního úřadu a chybí v něm jeho vlastní úvahy. Napadli též užití hydrologického posudku. Jejich námitky posoudil žalovaný vadně jako připomínky. Tvrdili, že plánovanou komunikaci nelze napojit na stávající cestu. Řízení bylo vedeno ryze formalisticky a nebylo provedeno žalobci navrhované místní šetření. Navrhovaný záměr není v souladu s územním plánem obce.

[8] Krajský soud žalobu zamítl. Uvedl, že překážka litispendence neexistuje. Namítané záměry se nepřekrývají, naopak na sebe logicky navazují a doplňují se. Pokud správní orgán posoudil připomínku jako námitku, ačkoliv jí ve skutečnosti nebyla, poskytl žalobcům vyšší standard ochrany. Na druhou stranu tam, kde námitku v odůvodnění mylně označil za připomínku, vypořádal ji přesto formálně správně jako námitku. Toto pochybení nemá vliv na věcnou správnost rozhodnutí. Závěr žalovaného, že studna žalobců nemůže být záměrem ohrožena, považoval krajský soud za správný a dostatečně zdůvodněný. Namítané kácení u výhybny je od pozemku žalobců vzdálené přes 80 metrů a nemůže tak zasáhnout do jejich práv. Kácení stromů u nové komunikace by do práv stěžovatelů zasáhnout mohlo, ale dle projektové dokumentace k němu nedojde a muselo by být povoleno příslušným orgánem.

[9] Místní řízení nebylo třeba nařizovat, protože správní orgány jsou s lokalitou obeznámeny. Ohledně další skupiny namítaných nepřezkoumaných odvolacích námitek krajský soud uvedl, že rovněž zde si žalovaný přisvojil odůvodnění orgánu prvního stupně. Hydrologické posudky jsou ve věci uplatnitelné, ačkoliv byly zpracovány pro částečně odlišný záměr. Ohledně nevyhodnocení odvolací námitky týkající se vlivu zvýšeného provozu na komunikaci soud uvedl, že lze v napadeném rozhodnutí odůvodnění dohledat a jedná se o převzetí detailního odůvodnění stavebního úřadu. Záměr je v souladu s územním plánem obce Struhařov a tento závěr je v napadeném rozhodnutí odůvodněn. Otázky umístění propustku pod stávající komunikaci, pohody bydlení a provozu na komunikaci byly také dostatečně v napadeném rozhodnutí posouzeny převzetím argumentace stavebního úřadu. Napadené rozhodnutí jako celek obstálo, byť podstatnou měrou pouze díky poměrně precizní argumentaci v odůvodnění stavebního úřadu, kterou žalovaný do svého rozhodnutí převzal.

III.

[10] Žalobci (dále „stěžovatelé“) napadli rozsudek krajského soudu kasační stížností opírající se o důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

[11] Stěžovatelé namítli v bodě II. kasační stížnosti, že krajský soud nesprávně posoudil řádnost vypořádání jejich námitek žalovaným, zvláště (1) pokud argumentaci mají hledat „někde v textu odůvodnění“, což se vyskytuje v bodě 47 rozsudku krajského soudu. (2) Dále soud v bodě 48 nevyhodnotil, jaké důsledky má neexistence řádného odůvodnění odvolací námitky. (3) Soud vadně schválil pouhé převzetí argumentace stavebního úřadu žalovaným. Soud vůči stěžovatelům uplatnil požadavek na „doslova detektivní činnost“ při dohledávání odpovědí na jejich námitky. Vadně přijal nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém chybí vlastní úvahy žalovaného. (4) Nebyly splněny náležitosti správního rozhodnutí dle § 68 odst. 3 spr. ř.

[12] V bodě III. kasační stížnosti stěžovatelé považovali za nezákonné, že (5) krajský soud připustil nevypořádání jejich připomínek, (6) stejně tak mylné vyhodnocení námitky jako připomínky. Tím byla popřena práva stěžovatelů jako účastníků správního řízení. (7) Soud dále neodůvodnil, proč nevypořádání připomínek nemá vliv na správnost a zákonnost rozhodnutí. (8) Navíc jim to měl sdělit již žalovaný, aby proti jeho názoru mohli brojit žalobou. To vše mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí; skutková podstata nemá oporu ve spise.

[13] Ohledně překážky litispendence stěžovatelé v bodě IV. kasační stížnosti uvedli, že (9) krajský soud nahradil úvahy správního orgánu, jelikož ten námitku sám nevypořádal. Tím je připravil o možnost se proti vypořádání bránit správní žalobou. Tvrdili, že (10) i ojedinělý plošný překryv mezi řízeními zakládá překážku litispendence. (11) Krajský soud nahradil úvahy správního orgánu i ohledně nevhodného stavu stávající komunikace. (12) Stejně tak se žalovaný nevypořádal s nesouladem záměru a územního plánu a jeho úvahy doplnil krajský soud.

[14] Bod V. kasační stížnosti obsahuje námitky ohledně nezohlednění celkové situace. Konkrétně stěžovatelé namítli, že (13) krajský soud nezohlednil řízení vedené u Městského úřadu Benešov pod sp. zn. VÝST/60105/2011/JA o umístění komunikace, kabelových rozvodů, veřejného osvětlení a sadových úprav. (14) Při změně projektu bylo nutné předložit nový hydrologický posudek, což se nestalo. (15) Měla být také posouzena možnost napojení nové komunikace na stávající. Stěžovatelé tvrdí, že (16) stav komunikace nebyl dostatečně zjištěn a to přesto, že navrhli místní šetření. To mělo též prokázat nutnost kácení stromů. (17) Úvahy krajského soudu ohledně jiných důkazních prostředků jsou zmatečné.

[15] Stěžovatelé v bodě VII. kasační stížnosti (18) popsali aktuální stav v lokalitě, k čemuž přiložili jako důkaz fotografie.

[16] Stěžovatelé navrhli, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV.

[17] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[18] Osoba zúčastněná na řízení se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnila se závěry krajského soudu a setrvala na svém právním názoru z předcházejících fází řízení. Uvedla, že podání stěžovatelů je obstrukčního charakteru a je důsledkem osobních sporů mezi

stěžovateli a osobou zúčastněnou na řízení, protože osoba zúčastněná na řízení v minulosti zamezila prostřednictvím úspěšné žaloby neoprávněnému užívání svých pozemků stěžovateli. Práva stěžovatelů dle jejího názoru nebyla ve správním řízení nijak krácena.

V.

[19] Kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Nejvyšší správní soud proto posoudil důvodnost kasační stížnosti a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[20] Kasační stížnost není důvodná.

[21] Stěžovatelé mají za to, že jejich odvolací námitky nebyly z různých důvodů (1-4) řádně vypořádány. Kasační soud se nejprve zabýval námitkou (3), tedy schválením pouhého převzetí argumentace stavebního úřadu žalovaným ze strany krajského soudu. Podle ustálené judikatury (například usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 5 Afs 16/2003-56) tvoří rozhodnutí správních orgánů I. a II. stupně z hlediska soudního přezkumu jeden celek. Znamená to nejen možnost žalovaného odstranit či napravit případné nedostatky řízení před orgánem prvního stupně, ale i možnost převzít závěry jeho rozhodnutí, pokud navzdory odvolacím námitkám nadále obstojí. V projednávané věci závěry stavebního úřadu obstojí navzdory odvolacím námitkám, a proto žalovaný jejich převzetím své rozhodnutí nezatížil vadou nepřezkoumatelnosti. Napadené rozhodnutí je dostatečně odůvodněno. Krajský soud tedy postupoval správně, pokud tento postup aproboval.

[22] Nejvyšší správní soud se dále zabýval tím, zda byly naplněny náležitosti § 68 odst. 3 spr. ř. (4). Dle tohoto ustanovení se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Krajský soud uvedl, že rozhodnutí je s ohledem na to, že rozhodnutí správních orgánů I. a II. stupně tvoří jeden celek, dostatečně odůvodněné. Z rozhodnutí žalovaného je patrné z jakých úvah a podkladů vycházel, a jejich vztah k výroku rozhodnutí, a proto rozhodnutí není v této obecné rovině nepřezkoumatelné, obecně rovněž splňuje náležitosti § 68 spr. ř.

[23] Co se týče kasační námitky (1), že odvolací námitky stěžovatelů nebyly řádně vypořádány, pokud mají odpověď hledat „někde v textu rozhodnutí“, krajský soud postupoval správně. Ve správním rozhodnutí je stěžovateli uváděná námitka ohledně dopadu zvýšeného provozu na stávající komunikaci vypořádána, ačkoliv tomu není přímo v pasáži věnující se této námitce. Důležité však je, že správní orgány zejména uvedly, že nárůst provozu bude zcela minimální a tím námitku materiálně vypořádaly. Tento postup je správný a není pravda, že by soud stěžovatele odkazoval na „někde v textu rozhodnutí“ bez dalšího. Není povinností krajského soudu přesně označovat věty, které námitky vypořádávají.

[24] Krajský soud dále dle tvrzení stěžovatelů (7) neodůvodnil, proč nevypořádání připomínek nemá vliv na správnost a zákonnost rozhodnutí. Dle § 92 odst. 1 stavebního

zákona, ve znění účinném do 31. 12. 2012 (žádost byla podána 21. 12. 2012), stavební úřad v odůvodnění vyhodnotí připomínky veřejnosti. Pokud se stavební úřad nevypořádá s připomínkami, zatíží své rozhodnutí vadou; nicméně nikoliv každá vada způsobuje nezákonnost rozhodnutí. Správní orgány se, jak správně poznamenal krajský soud, připomínkou částečně zabývaly (viz bod [25]). V další části sice krajský soud tvrdí, že nevypořádání připomínky „papírového" vyhodnocení věci by bez dalšího nezpůsobovalo nezákonnost napadeného rozhodnutí, nicméně v závěru bodu 42 svého rozsudku odůvodňuje, proč nebylo třeba nařídit místní šetření a „papírové" vyřízení bylo postačující. U namítaných pochybení tedy krajský soud zdůvodnil, proč neměla vliv na správnost a zákonnost rozhodnutí, a kasační námitka proto není důvodná.

[25] Dle námitky (2) krajský soud v bodě 48 svého rozhodnutí nevyhodnotil, jaké důsledky má neexistence řádného odůvodnění odvolací námitky, že stav stávající komunikace neumožňuje napojení komunikace nové, což má dle stěžovatelů způsobovat nezákonnost rozsudku. Krajský soud však ve zmíněném bodě dospěl k závěru, že chybějící odůvodnění nemůže mít vliv na zákonnost výroku správního rozhodnutí. Kasační námitka tedy není důvodná, protože se věcí krajský soud zabýval a uvedl důsledky neexistence řádného odůvodnění.

[26] Další skupina kasačních námitek (5, 6, 8) se týká nevypořádání odvolacích námitek stěžovatelů. Předně stěžovatelé namítají, že (5) krajský soud připustil nevypořádání jejich připomínek v bodech 38 a 41 svého rozhodnutí, ačkoliv se navíc jednalo o námitky (6). Dle § 89 odst. 4 stavebního zákona může osoba, která je účastníkem řízení podle § 85 odst. 2 písm. a), b) a d), uplatňovat námitky proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým je její právo přímo dotčeno. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se dle § 89 odst. 3 stavebního zákona nepřihlíží, nicméně se může jednat o připomínky veřejnosti dle § 89 odst. 1 stavebního zákona, protože podávající osoba tu vystupuje v pozici veřejnosti, nikoliv již jako privilegovaný účastník. S krajským soudem lze souhlasit, že pokud správní orgány mylně posoudí připomínku jako námitku a rozhodnou o ní ve výroku, poskytují tím stěžovatelům vyšší úroveň ochrany práv, a tento postup do nich tedy zasáhnout nemůže. Pokud naopak správní orgán mylně posoudí námitku jako připomínku a přesto o ní rozhodne ve výroku, do práv stěžovatelů taktéž nezasáhne.

[27] Ohledně (5) vypořádání odvolací námitky týkající se umístění výhybny kasační soud souhlasí s krajským soudem, že nezasahuje práva stěžovatelů; jedná se tedy o připomínku. Její nevypořádání pak nemá vliv na věcnou správnost rozhodnutí. Práv stěžovatelů by se však mohlo dotknout případné kácení zeleně ve vzdálenosti 10 metrů od jejich pozemku; dle správních orgánů k němu ovšem dojít nemá a ke stejnému závěru dospěl i krajský soud. Žalovaný námitku vypořádal na stranách 15 a 16 svého rozhodnutí v souvislosti s jinou řešenou problematikou, kasační námitka (5) tedy není důvodná. Je však třeba upozornit, že vhodnější by bylo vypořádat argumentaci stěžovatelů v jasné reakci na jejich připomínku.

[28] Námitka (8), že stěžovatelům měl nevyhodnocení připomínek (nyní kasační námitky 5, 6, 7) sdělit již žalovaný, se míjí s podstatou věci. Stěžovatelé tvrdí, že „nějaká vada řízení" nezbavuje žalovaného povinnosti náležitého odůvodnění rozhodnutí. Zároveň se však domnívají, že náležité je jen takové odůvodnění, které nemá žádné vady. Takovýto přístup by však vylučoval kategorii vad, které nemají vliv na zákonnost či správnost rozhodnutí.

Nevypořádání připomínek vytýkají žalovanému, po kterém zároveň chtějí, aby jim vysvětlil, proč k vadě nepřihlédl. Této vady se však dopustil on sám. Chtějí tedy, aby se žalovaný vyjádřil k tomu, proč činí vadu, v tom samém okamžiku, kdy ji činí. To však nedává dobrý smysl, žalovaný neví, že činí vadu; pokud by se k připomínkám vyjádřil, vypořádával by je tím a vada by nevznikla.

[29] Námitky (9) a (10) se týkají překážky litispendence. Překážka zahájeného řízení brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení. Překážka litispendence je dle § 48 odst. 1 spr. ř. dána pouze tehdy, pokud jsou kumulativně naplněny dvě podmínky, a to, že jde o řízení „v téže věci", a dále, že jde o řízení „z téhož důvodu". Krajský soud uvedl, že ojedinělý plošný překryv spočívající v odvodňovacím příkopu a sjezdu je mezi záměry zkoordinován umístěním propustku a předměty řízení nejsou ani zčásti totožné. Názor krajského soudu je správný. Ojedinělý plošný překryv malého rozsahu nezakládá v případě, že si záměry nekonkurují a naopak se doplňují, totožnost věci. Stěžovatelé též namítají, že (9) námitku litispendence správní orgány nevypořádaly a jejich činnost nahradil krajský soud. Žalovaný v rozhodnutí na str. 11 ale uvedl, že záměry nejsou ve vzájemné kolizi a na str. 13 vyslovil závěr, že překážka ve věci neexistuje. Věcí se tedy zabýval a není pravda, že by jeho činnost nahradil krajský soud. Argumentace krajského soudu je bohatší, ale to je nutně způsobeno posuzováním žaloby a nemůže být vnímáno jako vada. Námitka (9) stěžovatelů není důvodná.

[30] Krajský soud dle stěžovatelů (11) nahradil úvahy správního orgánu ohledně nevhodného stavu stávající komunikace. Ani tato námitka není důvodná. Krajský soud uvedl, že pokud by nesjízdnost stávající komunikace bránila připojení nové, nedojde k zásahu do práv stěžovatelů, protože se zde provoz nezvýší. Správní orgán se námitkou zabýval na str. 23 svého rozhodnutí, kde uvedl, že stávající komunikace se bude rozšiřovat pouze o dvě výhybny a jinak není předmětem řízení. Dále na str. 25 uvedl, že stávající komunikace má řádně projednaný pasport; a na str. 28, že dopravní napojení na stávající komunikaci je plně v souladu s územním plánem. Z rozhodnutí je tedy patrné, že správní orgán považuje stav stávající komunikace za vhodný. Správní orgán se věcí zabýval a námitka, že jeho úvahy nahradil krajský soud, nemůže obstát.

[31] Kasační námitka (12), že se žalovaný nevypořádal s nesouladem záměru a územního plánu, spočívajícím v umístění čističky odpadních vod, a jeho úvahy doplnil krajský soud, není důvodná. Krajský soud v bodě 52 svého rozsudku uvedl, že umístění nové komunikace není v rozporu s územním plánem. Kromě vlastních úvah odkázal i na rozhodnutí žalovaného. Žalovaný se souladem s územním plánem zabýval na str. 27 a 28 svého rozhodnutí. Krajský soud tedy nenahrazoval činnost správního orgánu, protože neodstraňoval skutkové nedostatky velkého rozsahu, pouze zpřesnil a správně doplnil odůvodnění žalovaného. To není vadou řízení před krajským soudem.

[32] Stěžovatelé namítají, že (13) krajský soud nezohlednil řízení vedené u Městského úřadu Benešov pod sp. zn. VÝST/60105/2011/JA o umístění komunikace, kabelových rozvodů, veřejného osvětlení a sadových úprav, které s posuzovaným záměrem souvisí. Odkazují přitom na rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje z 30. 6. 2017, čj. 088713/2017/KUSK, a vytýkají krajskému soudu, že jeho rozhodnutí nemá oporu ve spisu. Rozsudek krajského soudu má oporu ve spisu, protože soud rozhodoval v jednom konkrétním řízení a vypořádal konkrétní námitky stěžovatelů, ke kterým měl podklady ve

spise. Stěžovatelé tvrdí, že soud měl uvedené rozhodnutí zohlednit při posouzení nutnosti nového hydrologického podsudku. Krajský soud se však s touto otázkou precizně vypořádal a uvedené rozhodnutí by nemohlo mít na jeho závěry vliv (viz bod [33] tohoto rozsudku). Námitka (13) není důvodná.

[33] Kasační námitka (14), že bylo nutné při změně projektu předložit nový hydrologický posudek, není důvodná. Krajský soud v bodech 44 až 47 svého rozsudku podrobně vyložil, proč v tomto konkrétním případě nebylo potřeba při změně záměru předložit nový posudek. Tento závěr je správný. Artéská studna stěžovatelů je ze své podstaty odolná vůči vnějšímu znečištění, protože z ní voda samovolně vyvěrá pod tlakem. Její povaha ani povaha horninového podloží se v časovém úseku několika málo let nemění, což je závěr, ke kterému není třeba odborné vzdělání, a proto jej mohl učinit žalovaný.

[34] Námitka (15), že měla být také posouzena možnost napojení nové komunikace na stávající, není důvodná. Krajský soud ji vypořádal již v souvislosti s námitkou (11). Věcí se rovněž zabývaly správní orgány. V podrobnostech viz bod [30] tohoto rozsudku.

[35] Stěžovatelé dále tvrdí, že (16) stav komunikace a nutnost kácení stromů nebyly dostatečně zjištěny, a to přesto, že navrhovali místní šetření. Krajský soud uvedl, že místní šetření bylo nadbytečné, protože správní orgány jsou s lokalitou dostatečně obeznámeny. Stavební úřad při vypořádání námitky ohledně kácení stromů uvedl, že je bezpředmětná, protože dle projektové dokumentace ke kácení nedojde. Ohledně způsobilosti komunikace odkázal na projednaný pasport. Z odůvodnění rozhodnutí je patrné, jaké měl podklady pro rozhodnutí, a že místní šetření považoval za nadbytečné. Žalovaný se kácením zeleně zabýval na str. 15 a 16 svého rozhodnutí, kde uvedl, že k němu dojít nemá. Pokud by k němu případně mělo dojít, muselo by být samostatně povoleno. Co se stavu komunikace týče, odkazuje Nejvyšší správní soud na body [24], [30] a [34] shora. Z uvedeného je patrné, že správní orgány považovaly místní šetření za nadbytečné. Je však pravda, že závěr výslovně neodůvodnily. Soud (a tedy ani správní orgán) sice není povinen provést všechny navržené důkazy, avšak musí o vznesených návrzích rozhodnout. Nicméně to neznamená, že takové opomenutí vždy musí mít vliv na zákonnost rozhodnutí, je-li například zřejmé, že se jednalo o důkazy zjevně nadbytečné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 5 As 62/2010-126 nebo usnesení čj. 9 Azs 120/2017-34). V projednávané věci pak nastal případ zjevné nadbytečnosti důkazu. Jak již správně uvedl krajský soud, správní orgány jsou s lokalitou dostatečně obeznámeny díky množství řízení, která ohledně ní vedou. Znalost je též patrná z podrobného odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu. Správní orgány měly dostatek podkladů pro rozhodnutí.

[36] Na předchozí námitku stěžovatelé navazují tvrzením, že (17) úvahy krajského soudu ohledně jiných důkazních prostředků nahrazujících místní šetření jsou zmatečné. Výrok je však třeba číst v kontextu odůvodnění, kde krajský soud uvádí, proč by bylo místní šetření nadbytečné. Dále jen rozvedl, jak jinak by mohli stěžovatelé svá tvrzení prokázat. Svůj závěr tím nijak nevyvrací, ani si neprotiřečí. Uvedl, že správní orgány ani on neměly o skutkovém stavu pochybnosti a neprovedení místního šetření bylo v pořádku. Navíc však stěžovatelům ukázal cestu, jak by mohli jistotu přesvědčení oslabit. Nejedná se o nosnou součást odůvodnění; soud pouze ukázal možnost volby jiných prostředků. Námitka není důvodná.

[37] V poslední části kasační stížnosti stěžovatelé (18) popsali aktuální stav v lokalitě, k čemuž přiložili jako důkaz fotografie. Dle § 109 odst. 5 s. ř. s. nemůže Nejvyšší správní soud přihlížet ke skutečnostem uplatněným poté, co krajský soud vydal napadené rozhodnutí. Dle § 75 odst. 1 s. ř. s. pak při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Obě tato ustanovení vylučují možnost Nejvyššího správního soudu zabývat se bodem VII. kasační stížnosti.

VI.

[38] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[39] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelé nebyli v řízení o kasační stížnosti úspěšní, proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[40] Osoba zúčastněná na řízení má dle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však nebyla osobě zúčastněné na řízení uložena žádná povinnost, pouze byla vyzvána k dobrovolnému vyjádření ke kasační stížnosti. Soud proto rozhodl tak, že ani tato osoba nemá na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 9. srpna 2018

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu